

Podejrzenie wścieklizny:

W przypadku zaobserwowania u zwierzęcia objawów wskazujących na wściekliznę, w szczególności:

u zwierzęcia domowego:

nagłej zmiany zachowania, nienaturalnego pobudzenia, atakowania przedmiotów i ludzi, uciekania, zjadania niejadalnych przedmiotów, ciągłego chrapliwego wycia/miauczenia, ślinotoku, zaburzeń orientacji, zaburzenia koordynacji ruchów, drgawek i porażań kończyn i zuchwy,

u zwierzęcia gospodarskiego:

niepokoju, podniecenia, wpadania na ściany, ślinotoku, wydawania nienaturalnych ochrypłych dźwięków, nienaturalnego położenia głowy lub ogona, kurczowych ruchów głowy, chwiejności i drgawek, porażenia kończyn, (przy czym należy mieć na uwadze, że u bydła, owiec i kóz przeważa postać cicha choroby).

należy powiadomić **organy Inspekcji Weterynaryjnej lub najbliższy podmiot świadczący usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej** albo wójta (burmistrza, prezydenta miasta), oraz (odpowiednio):

- pozostawić zwierzęta w miejscu ich przebywania i nie wprowadzać tam innych zwierząt,
- uniemożliwić osobom postronnym dostęp do pomieszczeń lub miejsc, w których znajdują się zwierzęta podejrzane,
- wstrzymać się od wywożenia, wynoszenia i zbywania produktów, w szczególności mięsa, zwłok zwierzęcych, pasz, wody, ściółki, nawozów naturalnych i innych przedmiotów znajdujących się w miejscu, w którym przebywają zwierzęta podejrzane o chorobę,
- udostępnić organom Inspekcji Weterynaryjnej zwierzęta i zwłoki do badań i zabiegów weterynaryjnych, a także udzielać pomocy przy ich wykonywaniu,
- udzielać organom Inspekcji Weterynaryjnej wyjaśnień i podawać informacje, które mogą mieć znaczenie dla wykrycia choroby i źródeł zakażenia lub zapobiegania jej szerzeniu się.

Dodatkowo należy brać pod uwagę, czy na terenie stałego utrzymywania zwierzęcia wścieklizna nie występuje lub czy zwierzę nie zostało przywiezione z kraju lub regionu gdzie choroba ta jest stwierdzana.

Zwierzęta dzikie:

U zwierzęcia dzikiego podstawowym objawem wścieklizny jest utrata wrodzonego lęku przed naturalnymi drapieżcami oraz człowiekiem, zwierzęta takie pojawiają się w dzień w miejscach zamieszkałych przez człowieka, często dochodzi do pogryzienia przez nie psów, ludzi atakują rzadziej. W miarę rozwoju choroby ataki stają się coraz bardziej nieskoordynowane i trwają do momentu wystąpienia porażań. U jeleni i saren przeważa postać cicha choroby, która przebiega z pominięciem okresów, kiedy występują napady agresji.

U nietoperzy zaobserwować można rzadko spotykaną u zdrowych osobników aktywność dzienną, upośledzoną nawigację i porażenie skrzydeł, nadpobudliwość na bodźce, m.in. dźwiękowe (przewracanie się na grzbiet, skrzeczenie). Jak dotychczas izolowany od nietoperzy na terenie Polski genotyp wirusa wścieklizny nie ulegał transmisji do zwierząt lądowych, co nie oznacza, że w przyszłości sytuacja taka nie jest możliwa.

Zaobserwowanie podejrzanych objawów u zwierząt dzikich należy zgłaszać do **powiatowego inspektoratu weterynarii**.

Inspekcja weterynaryjna przyjmuje do badania laboratoryjnego zwłoki zwierząt dzikich, które przed śmiercią zachowywały się nienaturalnie. Dane dotyczące lokalizacji zwłok należy przekazać **inspekcji weterynaryjnej**.